

USA siktar på både Venezuela och Kuba

USA har siktet inställt på både på Venezuela och Kuba

Även om vi har synpunkter på innehållet i artikeln från ett bolagsmedium i Kanada, tycker vi det finns intressanta tankegångar. Inte mins hur Latinamerikas framtid hänger samman. Inget är isolerat. Kuba, Venezuela, Nicaragua, Palestina; det är samma kamp mot en imperialism som strävar efter att dominera, härska, exploatera och plundra.

Siktet är inställt på Kuba och Venezuela.

Under Donald Trumps andra mandatperiod som USA:s president har spänningarna mellan USA och president Nicolás Maduros Venezuela eskalerat på ett dramatiskt och aldrig tidigare skådat sätt.

Vita huset har skickat en marininsatsstyrka till Venezuela och förstört över 20 båtar med det påstådda syftet att förhindra narkotikaflödet till amerikanska kuster. Många ser dock upprustningen som en förevändning för regimskifte. Trump har upprepade gånger antytt att Maduros dagar vid makten är räknade och har gett CIA tillstånd att genomföra hemliga operationer på venezuelansk mark.

Men när Trump-administrationen ökar trycket på Venezuela spekulerar analytiker i att det slutgiltiga målet med Washingtons militära upprustning är regimskifte inte bara i Venezuela, utan även i Kuba.

?Jag tror inte att någon kan föreställa sig att (USA) skulle sträva efter regimskifte i Venezuela och sedan luta sig tillbaka när det gäller Kuba?, säger Helen Yaffe, medvärd för podcasten Cuba Analysis och professor i latinamerikansk politisk ekonomi vid University of Glasgow.

I en intervju med National Post betonade Yaffe sannolikheten för en samtidig kampanj för regimskifte i båda de latinamerikanska länderna. Enligt professorn betraktas Venezuela och Kuba som en gemensam grupp i Washingtons utrikespolitik. De två länderna har inte bara varit nära allierade sedan den vänsterorienterade venezuelanske revolutionären Hugo Chávez valseger 1998, utan de ses också båda som ideologiska fiender till USA.

De två länderna utgör tillsammans med Nicaragua vad den tidigare US-amerikanska nationella säkerhetsrådgivaren John Bolton kallade ?tyranniets trojka?, ett triumvirat av latinamerikanska nationer med vänsterorienterade auktoritära regeringar. Bolton, som tjänstgjorde i den första Trump-administrationen, och utrikespolitiska beslutsfattare i den nuvarande amerikanska administrationen, såsom utrikesminister Marco Rubio, betraktar de tre länderna som sina främsta regionala motståndare.

Yaffe tror att att rikta in sig på en del av ?trojkan? sannolikt kommer att leda till en kampanj mot de andra medlemmarna. Vita huset betraktar inte bara Venezuela och Kuba som en del av samma ideologiska hot, utan ser dem också som viktiga schackpjäser i en bredare geopolitisk strategi för att motverka Kinas inflytande i regionen.

Trump-administrationen har uttryckligen uttryckt sin önskan att motverka Kinas växande inflytande i Latinamerika, där den asiatiska jätten i allt högre grad engagerar sig i stora infrastruktur- och gruvprojekt.

Paul Hare, före detta brittisk ambassadör i Kuba (2001?2004) och före detta biträdande chef för beskickningen i Venezuela, som föreläser i internationella relationer vid Boston University, betonade vikten av Kinas fortsatta stöd till Venezuela och Kuba. Kina ?har en stor roll att spela i detta också?, sa Hare till National Post och påpekade att kineserna ?omedelbart gick ut och sa att Maduro vann? efter valet i Venezuela 2024, som allmänt [i Väst] fördömdes som riggat. Hare noterade också att ?Kina vill behålla Kuba som ett irritationsmoment för USA?.

Det har faktiskt rapporterats om ett ökat samarbete mellan Kina och Kuba inom militär underrättelseverksamhet och övervakning. Ett regimskifte i Kuba och Venezuela skulle utan tvekan begränsa Kinas inflytande i Latinamerika.

Men Yaffe hävdar att anklagelserna om att Kuba håller på att bli en ?kinesisk lyssningspost? används för att rättfärdiga ett eventuellt regimskifte i den karibiska nationen: ?För att göra ett land till en skräckfigur associerar man det med Kina.?

?Den viktigaste frågan ... är olja?, hävdar Yaffe, som tror att Vita husets slutmål är att dess företag ska kontrollera Venezuelas oljetillförsel.

Den sydamerikanska nationen har de största oljereserverna i världen ? ungefär fem gånger större än USA:s. Maduro hävdar att USA:s påståenden om att man vill demokratisera Venezuela eller förhindra narkotikahandel är en förevändning för att kontrollera landets oljetillgångar.

Den dramatiska beslagtagningen av en oljetanker av US-amerikanska styrkor utanför Venezuelas kust denna vecka visar att petroleum utan tvekan är en viktig del av ekvationen. Men utöver det ekonomiska intresset för Washington att säkra Venezuelas oljetillgångar, säger analytiker att kontrollen över oljeexporten också skulle ge USA inflytande över den kubanska regimen. Kuba har historiskt sett varit beroende av venezuelansk olja och har sedan år 2000 fått upp till 100 000 fat per dag (bpd) för att stabilisera sin ekonomi i kristider, även om denna siffra har minskat kraftigt under de senaste åren.

Även om Havanna har gjort ansträngningar för att diversifiera sina handelspartner till att även omfatta Mexiko och Ryssland, kom cirka 60 procent av landets totala import av bränsle och råolja från Venezuela under de första tio månaderna av 2025. Som ett resultat riskerar en framgångsrik regimskifteoperation i Venezuela att skada den redan bräckliga kubanska ekonomin, eftersom Kuba sannolikt skulle tvingas omförhandla ett oljeavtal med Venezuela på mindre fördelaktiga villkor. Venezuelanska oljetransporter till ön skulle också kunna upphöra helt på grund av amerikanska sanktioner.

Det är värt att notera att den oljetanker som beslagtogs på onsdagen var på väg till Kuba, och Politico rapporterar att det kubanska statliga företaget Cubametales avsåg att sälja fartyget med venezuelansk råolja till asiatiska energimäklare. Före detta ambassadör Hare sa till National Post att ett amerikanskt grepp om venezuelansk olja skulle kunna tvinga Kuba att förlita sig på ?amerikanerna och i viss mån européerna? för ekonomiskt stöd.

Han tillade att USA, i utbyte mot lättnader i de ekonomiska sanktionerna i en värld efter Maduro, sannolikt skulle pressa kubanerna att genomföra betydande reformer, såsom en utvidgning av ?delar av den privata sektorn?, avsättandet av den nuvarande kubanske presidenten Miguel Díaz-Canel och ett potentiellt ?nytt affärsavtal? med Trump-administrationen. [med andra ord ett störtande av Kubas valda regering].

När spänningarna mellan Trump och Maduro ökar har Kuba erbjudit stöd till sin långvariga allierade, fördömt USA:s åtgärder som ?aggressiva? och enligt uppgift skickat livvakter för att skydda Venezuelas president. Hare säger dock att Kubas stöd har sina

begränsningar och att de helt enkelt ?inte har resurser? för en ?massiv insats? av trupper i Venezuela.

Yaffe instämmer och påpekar att även om en väpnad konflikt ?skulle dra in USA i en utdragen konflikt i Vietnam-stil?, skulle varken Kuba eller Venezuela i slutändan kunna besegra USA militärt.

Mitt i rapporter om att den kubanska regimen har försökt kommunicera med USA om sin framtid i händelse av att Maduro avsätts, verkar den karibiska ön förbereda sig på det värsta.

Raphael McMahon, National Post, Kanada 251214 (ZT)

Why U.S. action in Venezuela may also topple Cuba's regime

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en tjuga eller valfri summa till

123 589 0975 eller pg 40 54 11 -0

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap

150 kr för pensionärer, arbetslösa och studerande) Samma swish som ovan.